Temps Pasqual - Segon diumenge

Per VictorC el dl., 13/04/2020 - 00:00

Ac 2,42-47
1Pe 1,3-9
Jn 20,19-31

La litúrgia d'avui és molt rica en simbolismes i missatges pasquals. Els batejats a la vetlla pasqual portaven túniques blanques fins a aquest diumenge. Les lectures d'avui ens parlen de temes molt importants. Els Fets dels Apòstols ens ofereixen l'exemple d'amor i de solidaritat de la comunitat cristiana de Jerusalem. La carta de Pere ens parla de l'esperança cristiana que brolla de la resurrecció de Jesucrist, i que arriba fins a nosaltres: i encara que no l'hem vist, hi creiem i l'estimem.

L'evangeli de Joan ens narra l'aparició de Jesús ressuscitat als apòstols, a casa amb les portes tancades, per por als jueus. Els hi dona la pau i alena damunt d'ells l'Esperit. També ens narra l'absència i la increença de Tomàs. Una segona aparició de Jesús acaba amb aquell crit de fe de Tomàs que nosaltres repetim a l'eucaristia: “Senyor meu i Déu meu”,

De tots aquests missatges podríem centrar-nos en el fet que Jesús, alenant damunt dels deixebles els hi dona l'Esperit, un Esperit que fa possible que l'Església dels apòstols pugui perdonar pecats. Aquell Esperit que Jesús en el seu comiat havia promès als deixebles, ara davalla damunt d'ells: Esperit de veritat, d'ajuda, de fortalesa, de goig i de pau. És l'Esperit que fa que Tomàs arribi a creure, que les primeres comunitats creguin sense haver vist Jesús, que a la comunitat de Jerusalem comparteixin el pa amb goig i que s'estimin.

Aquest Esperit és el gran do del Ressuscitat, que brolla del seu cor traspassat, i que ens allibera de allò que més temem a la nostra vida: el pecat i la mort. Aquest Esperit que omple l´Església i tot el món, és font d'esperança i d'alegria, malgrat tantes coses negatives de la vida: violències i guerres, desastres naturals, el terrible flagel de les pandèmies, dictadures, femincidis, migrants i refugiats que troben murs i portes tancades i un llarg etc.

L'Esperit és creador i font de vida, llum, alegria de cor, consol, descans, força per lluitar per un món millor, el que dóna sentit a la vida i esperança davant la mort. Tot allò de bo que veiem al món, amor, servei, entrega, art, bellesa, ciència, cultures i religions, veritable progrés humà, tot això ve de l´Esperit de Jesús ressuscitat, encara que no ho sabem ni coneixem. No podem ser profetes de calamitats, com va dir Joan XXIII.

Els nostres germans de l´Església Oriental són més sensibles que nosaltres, els llatins, a l´Esperit. Un d'ells, Ignasi IV d'Antioquia, l'any 1968 va pronunciar un text memorable al Consell Mundial d'Esglésies reunit a Upsala:

“Sense Esperit Sant, Déu queda lluny, Jesucrist és del passat, l'evangeli és lletra morta, l' Església és una simple organització, l'autoritat és un despotisme, la missió és propaganda, el culte és un simple record, l'acció humana és una moral d'esclaus.

Però en l'Esperit (…) Crist ressuscitat és aquí, l1evangeli és poder de vida, l'Església significa la comunió trinitària, l'autoritat és un servei alliberador, la missió és una Pentecosta, la litúrgia és un memorial i una anticipació, l'acció humana és divinitzada”

Demanem al Ressuscitat que aleni damunt nostre, damunt totes les Esglésies i damunt tot el món, una vegada més, el seu Esperit pasqual.

ETIQUETES
ESPERIT SANT ESGLÉSIA